Quelle: https://manuscripta.at/?ID=41511
Copyright: Melk, Benediktinerstift

¶ Certe si reges i uix omnes qui sweetudines
et sigretis zm hystoriaz. et illa uraz que de
regibus spualibus pomtur smaz extendentur
zm allegoria m utrique placet. et oribus ut
ado mito placere deuisse Et hoc mihi ipo stu
debimus satisfacere desidio tuo Nam illa ut
dimus lutra alia expositioz rapit. ad que
ut uera fateam opimo mra magis accedit
¶ Oportuit itaque magis posse ista que illaz
Et Immo vt confidam quod ex adiuso stat. et
suis nos caullacoibus impugnat. Coz ut
illa posuisse et ista no omittere. vt uideat
et erubescat nos plures conabiles exitus in
venire. ubi nos putat suis argumentacoibus
concludere. ubi nec sibi nec nb putat aliquis
euadendi exitu patere ¶ Solute obsecro diu
tina expectacone animum meum suspendere. celeius
audire uellez quam debeam de regibus istis sentire
R Volumus pius audire ate. quam tu sentias
in ¶ Ego absque dubio no alios intelligo
quam zasim regez syrie. et facere filium romelie
R Adde et illud quod sit ia fera quam rex achas
detestabat. cum duo illi designati reges
reges ee dicunt. et a quibus deliqnda pdicat
¶ Miror quam de facili me deconstari ad anipitem
smaz sola et simplici interrogacone pduxisti
et qd pius adute debuerat nec adutera